

Z uvedeného je zrejmé, že síce bol obžalovaný A. pred činom spáchaným v súdenom prípade odsúdený trikrát pre zločiny krádeže a raz pre prečin krádeže. Ponevác však, ako už bolo uvedené, boli obžalovanému na základe týchto štyroch bezpodmienečných odsúdení pre krádeže vymierané spolu s trestom uvedeným pod 6. dva úhrnné tresty a oba tieto úhrnné tresty podľa citovaných zpráv trestnice v L. odpýkal obžalovaný bez prerušenia v jednej súvislosti, nemôže tu prichádzať v úvahu kvalifikácia podľa § 49, odst. 2, čís. 2 tr. nov. a hľadiac na to, že sa vo veci T 57/24 osvedčil, ani kvalifikácia podľa § 338 tr. z.

Keď tedy nižšie súdy neprihliadly k tej okolnosti, že predošlé tresty obžalovaného pre krádeže uložené boli vykonané bez prerušenia v jednej súvislosti, a keď v dôsledku toho kvalifikovali čin obžalovaného A. aj podľa § 49, odst. 2, čís. 2 tr. nov., zaviniy tým zmätok uvedený v § 385, čís. 1 b) tr. p., na ktorý musel najvyšší súd hľadeť v smysle § 385, posl. odst. tr. p. z povinnosti úradnej, lebo bol na ujmu obžalovaného.

Najvyšší súd postupoval preto podľa § 33, odst. 1 por. nov., rozsudky nižších súdov vo výroku o kvalifikácii zrušil, pominul kvalifikáciu podľa § 49, odst. 2, čís. 2 tr. nov. a čin obžalovaného kvalifikoval ako zločin krádeže podľa §§ 70, 333, 336, čís. 3 tr. z. a § 48 tr. nov.

Čís. 6222.

Pod pojmom »dobyťčieho moru (marhavész)« v § 446, odst. 1 tr. zák. treba rozumieť len mor vyskytujúci sa u hovädzieho dobytku a iných prežvýkavcov; preto sa ustanovenia § 446 tr. zák. nevzťahujú na mor iných zvierat, najmä prasiec.

Porušenie predpisov vydaných na základe § 32 zák. čl. VII:1888 cieľom zamedzenia šírenia nakažlivých chorôb zvierat je prestupkom podľa § 154, písm. h) cit. zák. čl.

(Rozh. zo dňa 14. júna 1938, Zm IV 154/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A., obžalovanému z prečinu padelania verejnej listiny atď., zmätočnú sťažnosť obžalovaného odmietol; naproti tomu vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc, pokiaľ trestný čin obžalovaného A. bol kvalifikovaný ako prečin podľa § 446, odst. 1 tr. z. (§ 146 zák. čl. VII:1888), a kvalifikoval tento čin obžalovaného ako prestupok podľa § 154, písm. h) zák. čl. VII:1888.

Z d ô v o d o v:

Verejný žalobca v svojej zmätočnej sťažnosti uplatňuje v prospech obžalovaného dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. z toho

dôvodu, že zistený čin obžalovaného nie je prečinom podľa § 446, odst. 1 tr. z., ale len prestupkom podľa § 154, písm. h) zák. čl. VII:1888. Tejto námietke je treba prisvedčiť.

Nižšie súdy uznaly skutkom, že obžalovaný kúpil dňa 22. augusta 1936 vo V. od R. ošípanú cieľom porazení zvieraťa a odpredania mäsa z nej, ačkoľvek vedel, že v obci je mor sviň, ďalej že kúpené zviera tiež odviezol do S., tam ho porazil a mäso z neho predal. Toto konanie kvalifikovali oba nižšie súdy za prečin podľa § 446, odst. 1 tr. z., ale mylne.

Podľa § 446, odst. 1 tr. z. potrestá sa za prečin, kto poruší kontumáčné alebo iné kontrolné predpisy, dané úradom proti šíreniu dobytčieho moru. Pod pojmom dobytčieho moru (marhavész) podľa tohoto ustanovenia zákona treba rozumieť len mor, vyskytujúci sa u takého druhu zvierat, ktorý zákon v maďarskom texte označuje slovom »marha«, t. j. dobytok hovädzí a iných prežvýkavcov.

Preto nevzťahujú sa ustanovenia § 446 tr. z. (prevzaté zák. čl. VII:1888 v § 146) na mor iných zvierat, najmä prasiec.

Nižšie súdy síce zistili, ako je už hore uvedené, že v obci V. bol v auguste 1936 mor prasiec, že ďalej cieľom zabránenia jeho šírenia bol v smysle § 32 cit. zák. čl. vydaný zákaz kupovať tam prasce a ich vyvážať do iných obcí a inde ich porážať a že obžalovaný o tom vedel, ale že proti tomuto zákazu previedol hore opísaný skutok.

Dôsledkom toho zistené konanie obžalovaného nie je prečinom podľa § 446, odst. 1 tr. z., ale len prestupkom podľa § 154, písm. h) zák. čl. VII:1888, ktorého sa dopustí ten, kto vôbec poruší predpisy vydané na základe § 32 cit. zák. čl. cieľom zamedzenia šírenia nakažlivých chorôb zvierat. Že žalovaný ich zisteným konaním porušil, niet pochyby.

Keď prez to nižšie súdy kvalifikovali konanie obžalovaného za prečin podľa § 446, odst. 1 tr. z., zaviniť zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. Stalo sa tak v neprospech obžalovaného. Najvyšší súd vyhovel preto zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, zrušil rozsudky nižších súdov vo výroku o právnej kvalifikácii zisteného skutku obžalovaného za prečin podľa § 446, odst. 1 tr. z. a skutok ten kvalifikoval iba za prestupok podľa § 154, písm. h) zák. čl. VII:1888, ktorého stíhanie nie je premlčané. — — —

Čís. 6223.

Ke skutkové podstatě přečinu podle § 179 zák. čís. 131/1936 Sb. z. a n. (o obraně státu).

»Záludné« ve smyslu tohoto ustanovení zákona není jen jednání klamavé a lstivé, nýbrž i jednání úskočné (na př. využil-li pachatel k nahlednutí do vojenského objektu okamžiku, kdy u něho nebylo právě hlídky).

(Rozh. ze dne 15. června 1938, Zm I 563/38.)